

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 16. Manichæi Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 389.

§. XIV.

Manichæi Romæ.

*L. 18. C. Th.
de hæc.*

Romæ Theodosius legem condidit contra Manichæos, qua ubique, præcipue Roma, expelli jubentur; nemini liceat defunctorum testamenta exequi; eorum bona Principis auctoritate populo in prædam dantur, ipsique omnibus gentis humanæ juribus indigni pronuntiantur. Non modicus Manichæorum numerus Romæ degebat; ante annos paucos ex eorum Auditoribus quisquam, nomine Constantius, inter sectæ suæ homines Electos (ita suorum perfectissimos nuncupabant) vitæ communis institutum

*Aug. II. de
mor. Ma-
nich. c. ult.* fundare molitus fuerat. Is enim honeste educatus, & sectæ suæ honori consilere cupiens, impatienter ferebat Electorum istorum, in occultis vastæ urbis angulis disperforum, corruptissimos mores sibi exprobrari. Igitur domum suam omnibus illis receptaculum obtulit, qui ea abstinentia, qualis lege eorum præcipiebatur, contenti vivere vellent, sumptusque in se recipiebat, quippe multis bonis abundabat, ab avaritiæ vitio alienissimus. At querebatur, quod Episcopos eorum in hoc proposito haberet adversarios, utpote solutioris vitæ amantes. Cum unus Episcoporum istorum, qui vitæ hujus austeritati minus repugnaturus videbatur, quod

quod rusticis, & impolitus esset moribus, Sæculum IV
A. C. 389.
Romam venisset, Constantius, postquam
virum diu expectasset, propositum ei
vitæ genus explicavit, quod illico huic
Episcopo probatum. Primus in domum
Constantii receptus; omnes, quotquot
Romæ invenire fuit, Electi illuc congregati.
Vivendi regula præscribitur, ex
Manetis epistola desumpta, pars eorum,
cui intolerabilis visa, discessere, alios pudor
retinuit, qui juxta præfixam normam
vivere cœperunt; Constantius magno
ardore ad perseverantiam hortabatur, seque
cœteris exactæ pietatis præbebat
exemplum.

Interim, jurgiis inter hos Electos frequenter exortis, ingentia commissa crimina sibi mutuo objiciebant; hæc audiens Constantius ingemiscebat, & dissimulans se hæc audire, imprudentes provocabat, ut suo ore inauditas abominations proderent. Tunc apparuit, quales essent viri, qui inter ipsos perfectissimi, & Electi habebantur. Tandem, dum ad servandam Regulam eos cogere vellet, murmurare cœperunt, & effrontes dicere, esse intolerabilem; tum aperte in seditionem prorumpere. Constantius cordate ingerebat, hæc omnia præcepta aut necessario observanda, aut fatendum, hominum stolidissimum fuisse virum, qui hæc præcepisset, quæ observari non possent.

Sæculum IV. sent. A majori tumultuantium numero
A. C. 389. pauciores, quamvis essent saniores, op-
 pressi. Ipse Episcopus cessit, & turpi fuga se subduxit; pecunias in sacco occultatas secum attulisse dicebatur, easque solertissime ab omnium oculis removisse, quibus carnes emebat, & contra Regulam secreto comedebat. Tandem omnes dispersi, & qui post hæc regulam observare voluerunt, dicti ab aliis Mattarii, a storea, quibus dormituri incumbabant. Constantius ad Religionem Catholicam conversus est.

Aug. cont.
Faust. l. V.
c. 5.

§. XVII.

S. Augustini opera. Ecclesie mores.

1. Retract.
c. 7.
 Hæc facta S. Augustinus narrat, audita in ipsa urbe a testibus omni fide dignis, nam ibi post Matris mortem reliquum tempus anni 387. & totum annum 388. moratus est. Cum nuper Manichæorum errores fuisset dedoctus, primos suos labores post baptismum ad eorum conversionem impendit. Ferre non poterat arrogantiam hominum, simulatam continentiam, & abstinentiam superstitiosam jactantium, ut ignorantes eorum hypocrisis fallerent, & veris Christianis meliores viderentur. Igitur ut intolerabilem fastum deprimeret, in illa Romana commoratione duos libros, unum de moribus Ecclesie Catholice, alterum de moribus